

вассалам. Бурда һеч кәс јохдур, һамы кедиб евинә, иш гуртарыб. Сиз дә чыхын кедин евинизә.

Пилләкәнләрдән аддым сәси ешидилди. Јухарыдан ејнәкли бир оғлан дүшүрдү.

— Нәдир, Аристакес дајы, — дејә гаровулчуја мүрачиәт етди.

Аристакес әјилиб алиминиум чајникдән банкасына чај төкүр, зүмзүмә едирди. Башыны галдырыб:

— Нә билим, дејир јубилејә кәлмишик, дејирәм бурда јубилеј-зад јохдур, елә манимла спор еләјир.

Чаван оғлан Фејзуллакилә јахынлашыб салам верди, дә'вәт-намәни алыб бахды, күлдү:

— Әми, кимсә сизинлә зарафат едиб, — деди, — бу јубилеј бир һәфтә бундан габаг олду.

Фејзулла:

— Ахы..., — деди вә удгунду, — бурда јазыблар 11 мај.

Оғлан:

— Кимсә әлнән јаландан јазыб. Кимсә зарафат еләјиб, — деди вә худаһафизләшиб кетди.

Ермани, ај ермани.

Пајтона миндир мани.

Гаровулчу јенә бир ағыз охуду, сәси бош бинада һамамдакы кими јайылды.

Фејзуллајла Һәчәр күчәјә чыхдылар. Фејзулла көзүнү галдырыб Һәчәрә баха билмирди. Билирди ки, Һәчәр бу саат ачылачаг: јерә сохум сәнин фәрсиз бојуну. Мән дә дејирәм јахы... Кимдир сәни адам јеринә гојан?

Амма Һәчәр дә динмирди. Беләчә лал-динмәз аддымлајараг метро стансијасына чатдылар.

Һәчәр:

— Метро, — деди.

Фејзулла боғуг сәслә:

— Һә, — деди.

Чыртма вурсајдылар она, ган дамарды. Һәчәр Фејзулланын чохдан јадырғадығы јумшаг вә һәлим сәслә:

— Кәлсәнә метроја кедәк, кәзәк, ај Фејзулла, — деди.

Фејзулла:

— Истәјирсән кедәк, — деди, сонра хәбәр алды, — һеч метроја минмисән?

Һәчәр ани сүкутдан сонра:

— Јох, — деди, — һәлә минмәмишәм.

Тәбәссүмә бәнзәр бир шеј Фејзулланын додагларына гонду.

— Баһ, онда кеф чәкәчәксән, — деди, — бир өзкә аләмдир.

Беш гәпикләри јарыға атды.

— Кеч.

Һәчәр кечди.

Фејзулла:

— Беш гәпик атмасајдым кечә билмәздин, — деди, — о саат адамын гычындан вурур.

— Сән нә данышырсан.

— Бәли, бәли, көрүрсән, бу да јеријән пилләкән.

Һәчәр:

— Быј, ај Фејзулла, бу нә гијамәт шејдир, — деди.

Фејзулла арвадынын тәәччүбүндән даһа да һәвәсләнир, тәч-рүбәли бәләдчи кими метроунун мүхтәлиф мө'чүзәләрини һәчәрә көстәрир, данышыр, изаһат верирди.

Һәчәр дә елә һәр шејә тәәччүбләнир, һәр шејдән зөвг алыр, елә һеј ичин чәкирди.

Сабаһ јәгин ки, һәчәр јенә дејинәчәк, сөјләнәчәк, Фејзулла-нын күнүнү көј әскијә дүјәчәкди. Амма бу күн онун көнлүнү гырмаг истәмирди. Истәмирди Фејзулла билсин ки, дүз ики ај-дыр — метро ачыландан бәри һәчәр һәр сәһәр һәмин бу гатар-ларла базара кедиб кәлир.

1968

ДӘДӘ ГОРГУД

(Кинодастан)

«Китаби Дәдә Горгуд» Азәрбајчан әдәбијя-тынын өлмәз абидәсидир. Әсәрдә гәдим әчдады-мызын һәјәти, мәишәти, дүнјакөрүшү әкс олун-муш, Азәрбајчан әразисиндә тәхминән мин ил бундан габаг баш вермиш һадисәләр тәсвир едил-мишдир. Бизим кинодастанымыз «Китаби Дәдә Горгудун» мотивләри әсасында јазылмышдыр. Абидәнин руһуну, дилини, образларыны мүмкүн гәдәр сахламаға чалышмышыг.

Көксү јашыл улу дағлар белә вуруш көрмәмишди. Диби дә-рин дар дәрәләр белә дөјүш билмәмишди.

Саваш нә саваш иди, мејдан долу баш иди. Шаһбаз-шаһбаз атлар кечирди, налы галырды. Гара полад үз гылынчлар чалы-нырды, овхары овхаланырды. Үч јеләкли гајым охлар атылыр-ды, дәмрәни дүшүрдү.

О күн Оғуз елләринин ағыр күнүјдү. Оғуз оғуллаһы бир-биринә гаршы галхмышды. Дост-достла, гоһум-гоһумла чәнк едирди, гардаш гардашдан, ата оғулдан ајрылмышды. Бу ганлы